

A compó

A Magyar Haltani Társaság internetes közönségszavazásán ez alkalommal is három jelölt versengett az *Év Hala* címért. A versenyt a szavazatok több mint kétharmadával (68%) győzelmet arató compó nyerte. Második helyen a védett selymes durbincs végzett (24%), míg a gyorsabb folyószakaszok horgászhalaként számontartott márnának a harmadik hely jutott (18%).

Különös, óarany vagy zöldes színben tündöklő, mással nehezen összevetészhető halunk a compó (*Tinca tinca*). Úszói lekerekítettek, vaskos testét apró, a bőrbé mélyen beágyazódott, erősen tapadó pikkelyek fedik. A bőrmirigyei által termelt nyálkának gyógyhatást tulajdonítottak a régi halászok. Hitük szerint a compó hozzádörgölődik a sérült halakhoz, s a nyálkájától hamarabb gyógyulnak azok sebei. Innen származik a faj egyik népi neve, a hal-doktor vagy más változatban doktorhal. Tudományos megfigyelések ugyan nem támasztják alá ezt a hiedelmet, de olyan kedves, hogy érdemes megőrizni.

A compó kedvelt élőhelyei a növényekkel benőtt állóvizek. Hajdan tömegesen fordult elő hatalmas kiterjedésű mocsarainkban, a lecsapolásokat követően azonban erősen visszaszorult. A Tisza-tóban jelenleg is szép állománya él, de elenyésző számban az ország szinte minden táján megtalálható. A klímaváltozással nőhet a faj jelentősége, ugyanis csekély oxigénigénye miatt azt is elviseli, ha a víz hőmérséklete 30 Celsius-fok fölé emelkedik, és lecsökken benne az oldott oxigén mennyisége. Növekedése ugyan lassú, ám kitűnő ízű húsa és túlélőképessége ellensúlyozhatja ezt.

Kép és szöveg: **HARKA ÁKOS**